

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Țenti Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 martie 2014, în privința inculpatului

*Țenti Oleg Pimen, născut la
28 octombrie 1974, originar și locuitor al or. Edineț, str.
Cehov, 13, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale;*

*în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs:*

*Termenul de examinare a cauzei
12 iunie – 14 decembrie 2013,
14 ianuarie – 05 martie 2014,
20 mai – 18 iunie 2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 14 decembrie 2013, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Țenti Oleg a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 525 unități convenționale, adică 10.500 lei și în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 160 de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de amendă în mărime de 525 unități convenționale, adică 10.500 lei și 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Acțiunea civilă înaintată de Țenti Svetlana a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 09 mai 2013, ora 17.30, inculpatul Țenti Oleg, intrînd în magazinul alimentar „Alina”, situat în or. Edineț, str. Independenței 101, care este obiect de menire socială, din intenții huliganice, încălcînd ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, i-a

aplicat lui Țenti Svetlana lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale medii.

Tot el, în timpul comiterii acțiunilor huliganice în magazinul alimentar „Alina”, situat în or. Edineț, str. Independenței 101, i-a aplicat lui Țenti Svetlana multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale medii.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina pe deplin, solicitând examinarea cauzei în procedură restrânsă, adică în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fără administrarea de noi probe și a încadrat acțiunile lui în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, și în baza art.152 alin.(1) Cod penal, ca vătămare intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, că circumstanțe agravante în privința inculpatului nu au fost stabilite, că el a recunoscut vina și este caracterizat pozitiv, întreține doi copii minori, s-a căit sincer de cele comise și a solicitat judecarea cauzei în procedură restrânsă, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, aplicându-i o pedeapsă nonprivativă de libertate, prin reducerea cu o treime a limitei minime de pedeapsa prevăzută de lege, în conformitate cu prescripțiile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1), 287 alin. (1), 84, 90 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

Apelantul a invocat că, în temeiul ordonanței de punere sub învinuire a lui Țenti Irina ca instigator și coparticipant la săvârșirea infracțiunilor incriminate lui Țenti Oleg, procurorul a solicitat restituirea dosarului potrivit art. 326 Cod de procedură penală, însă instanța a refuzat.

Ținând cont de declarațiile mincinoase și de recunoașterea parțială a faptelor descrise în rechizitoriu de către inculpat, procurorul la 14 decembrie 2013 a înaintat un demers verbal instanței de judecată pentru judecarea cauzei în procedura generală, însă instanța de judecată l-a respins.

La aplicarea pedepsei inculpatului, instanța urma să țină cont de circumstanțele cauzei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii.

Pedeapsa aplicată este prea blândă, cu atât mai mult că acțiunile inculpatului necesită a fi reîncadrate în baza art. 42 alin. (2), 152 alin. (2) lit. e) și 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

3.1 A declarat apel și partea vătămată Țenti Svetlana, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă de 6 ani închisoare.

Apelanta a invocat că judecătorul N. Bănărescu, prin încheierea din 29 iulie 2013, în lipsa circumstanțelor prevăzute la art. 33 alin. (2) CPP, a admis neîntemeiat recuzarea judecătorului A. Rusu de la judecarea cauzei, bazându-se doar pe presupuneri.

La examinarea cauzei și pronunțarea sentinței nu au fost legal citați ea și a reprezentantului ei, fiind în stare de imposibilitate de a se prezenta.

Instanța neîntemeiat a respins demersul procurorului privind restituirea cauzei în corespundere cu prevederile art. 326 alin. (2) CPP.

Instanța a examinat cauza în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, necătfînd că inculpatul în procesul interogării nu a recunoscut faptele, ea fiind lipsită de posibilitatea de a se apăra.

Pedeapsa aplicată inculpatului este prea blîndă, în coraport cu faptele comise și leziunile corporale cauzate ei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 martie 2014, ambele apeluri au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Țenti Oleg a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare și în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 84, 90 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 an.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că cauza a fost judecată conform procedurii prevăzute de art. 364/1 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel sentința este verificată doar în latura pedepsei.

Astfel, în sentință nu este indicat ce categorie de pedeapsă consideră instanța necesar de a-i aplica inculpatului și din care motive, și nu a specificat despre acceptul lui privind aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a luat în considerație că inculpatul nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, deoarece nu a întreprins măsuri în vederea recuperării prejudiciului cauzat părții vătămate, dar a comis o infracțiune mai puțin gravă, nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, întreține doi copii minori, a recunoscut vinovăția și a acceptat judecarea cauzei în procedura simplificată, concluzionînd că scopul corectării, reeducării și prevenirii de nou infracțiuni va fi atins și fără izolarea inculpatului de societate, că pedeapsa închisorii cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal va fi echitabilă faptei infractorice comise.

Instanța de apel a reținut că, argumentul apelanților că incorect a fost respins demersul procurorului privind restituirea cauzei pentru modificarea învinuirii în sensul agravării ei este neîntemeiat, deoarece lezează dreptul inculpatului la apărare dat fiind că instanța de fond, prin încheierea din 19.09.2013, a acceptat judecarea cauzei în baza prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, la solicitarea inculpatului, iar procurorul a venit cu demersul respectiv deja ulterior, invocînd o

ordonanță de punere sub învinuire a lui Țenti Irina din 14.12.2013, pe care nici nu a prezentat-o instanței.

Este netemeiat și argumentul părții vătămate că încheierea din 29 iulie 2013, de admiterea recuzării judecătorului A. Rusu de la judecarea cauzei penale este nefondată și ilegală, deoarece, potrivit art. 35 alin. (3) Cod de procedură penală încheierea instanței de judecată asupra recuzării nu este susceptibilă de a fi atacată.

Afirmațiile părții vătămate privind lipsa citării legale a dînsei sau a reprezentantului acesteia, sunt la fel neîntemeiate, deoarece cauza a fost judecată în procedura simplificată și, conform art. 364/1 Cod de procedură penală, participarea părții vătămate la judecarea pricinii în asemenea cazuri nu este obligatorie.

Mai mult, partea vătămată a fost citată legal, dar la cererea ei instanța de fond a amânat judecarea cauzei, deci nu i-au fost îngrădite drepturile prevăzute de lege, ea fiind legal citată.

5. Partea vătămată a declarat recurs ordinar în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurenta a indicat că, judecătorul N. Bănărescu, prin încheierea din 29 iulie 2013, a admis cererea privind recuzarea judecătorului Anatolie Rusu de la judecarea cauzei, în lipsa oricăror temeiuri de fapt și de drept, bazându-se doar pe presupuneri și date neprobate privind existența cărorva circumstanțe, care pun la îndoială imparțialitatea judecătorului.

Cauza penală a fost judecată în prima instanță fără citarea legală a părții vătămate și a reprezentantului ei, care au fost în imposibilitatea de a se prezenta în ședința din 14 decembrie 2013.

Instanța neîntemeiat a respins demersurile procurorului privind încadrarea juridică incorectă a acțiunilor inculpatului, neîntemeiat a examinat cauza în ordinea stabilită de art. 364¹ Cod de procedură penală, deși inculpatul nu a recunoscut faptele, instanța nu a respectat drepturile sale, fiind în imposibilitatea de a se apăra.

Pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, deoarece instanțele nu au luat în considerare caracterul prejudiciabil al infracțiunilor comise de inculpat, prin care i-au fost lezate onoarea, demnitatea și integritatea corporală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 10) Cod de procedură penală - cauza a fost judecată în prima instanță fără citarea legală a părții vătămate și a reprezentantului ei, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când cauza a fost judecată în prima instanță fără citarea legală a părții vătămate și a reprezentantului ei, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu privire la argumentele invocate în recurs (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că în rechizitoriu este indicat că: „*circumstanțe agravante pentru Ţenti Oleg nu sînt*” (*f.d.127 vol.1*), iar împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 61, 75 și 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului (*pct. 4 din decizie*).

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5* din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 4 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decît cel pe care îl propune partea vătămată este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Pe lîngă aceasta, descriptivul deciziei atacate denotă în mod clar și univoc că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții vătămate și repetate în recursul ordinar (*pct. 3.1., 4 și 5 din decizie*).

În această consecutivitate, instanța de apel corect a statuat că, potrivit art. 35 alin. (3) Cod de procedură penală, încheierea instanței de judecată asupra recuzării nu este susceptibilă de a fi atacată, că cauza a fost judecată în procedura simplificată și, conform art. 364/1 Cod de procedură penală, participarea părții vătămate la judecarea

pricinii în asemenea cazuri nu este obligatorie, că partea vătămată a fost citată legal, dar la cererea ei instanța de fond a amânat judecarea cauzei, deci nu i-au fost îngrădite drepturile prevăzute de lege, or, potrivit art. 331 alin. (3) Cod de procedură penală la luarea hotărârii privind amânarea ședinței, părțile și persoanele sînt obligate să se prezinte la data numită fără a fi citate suplimentar, că corect a fost respins demersul procurorului privind restituirea cauzei pentru modificarea învinuirii în sensul agravării, deoarece lezează dreptul inculpatului la apărare dat fiind că instanța de fond, prin încheierea din 19.09.2013, a acceptat judecarea cauzei în baza prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală.

Mai mult, conform procesului-verbal al ședinței de judecată, partea vătămată a decis să nu fie prezentă nici în ședințele instanței de apel, iar reprezentantul ei, avocatul V. Botnari, a declarat că „*consider posibil de a judeca cauza în absența părți vătămate deoarece eu ca avocat dispun de informație deplină pe cauză*” (f.d.33 vol. 2), deci afirmațiile părții vătămate că i-ar fi fost lezate drepturile prin judecarea cauzei în lipsa ei sunt absolut neîntemeiate.

Circumstanțele enunțate relevă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărîrea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Țenti Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 martie 2014, în privința inculpatului Țenti Oleg Pimen, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 23 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Țenti Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 martie 2014, în privința inculpatului

*Țenti Oleg Pimen, născut la
28 octombrie 1974, originar și locuitor al or. Edineț, str.
Cehov, 13, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Țenti Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 martie 2014, în privința inculpatului Țenti Oleg Pimen, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 09 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan